# تحلیل فرمایش شهید ثانی در انحصار قرائت متواتر در قرائات سبع

ببینید در اینجا یک تناقض دیگری هم هست. دیگران این را نگفته اند. من این را عرض میکنم ات مطرح شود و جواب بدهیم. شهید فرمودند که بعضی از این سبعه میتواند شاذ باشد. فهمیدیم که منظور از شاذ، طرق آن است. ولو خود او چند روایت داشته باشد که متواتر باشند. ایشان در ادامه فرمودند: «و اعلم أنّه ليس المراد أنّ كلّ ما ورد من هذه القراءات متواتر، بل المراد انحصار المتواتر الآن فيما نقل من هذه القراءات»؛ چند روز قبل از مسالک خواندیم؛ خود ایشان فرمودند «أن القراءات المتواترة لا تنحصر في السبعة، بل و لا في العشرة، كما حقّق في محلّه[1]». این عبارت مسالک بود. یعنی شهید فرمودند در موارد عشر متواتر داریم. اما در اینجا میفرمایند متواتر منحصر در اینها است.

شاگرد: «الآن» میگویند. یعنی در جامعه امروزی ما رایج شده.

استاد: بله، جمع آن همین است. عبارتی هم که آقا خواندند در چند سطر بعدش میفرمایند: «فلو قرأ بالشواذ و هي في زماننا عدا العشر»؛ یعنی گذشته و در زمان ما به این صورت است. و الا در مسالک که میگویند ما عدای عشر هم متواتر موجود هست، یعنی در زمانهایی واقعاً متواتر بوده. بحثشان در نکاح بود. فرمودند در روایت سهل ساعدی لازم نیست تعیین حرف کنند. چون در آن زمان حرف متواتر بوده، سبع آن، عشر آن و بلکه ما ورای آن. اما نه اینکه لازمه اش این شود که در زمان ما هم اینطور باشد.

---

[1]مسالك الأفهام إلى تنقيح شرائع الإسلام ج۸ص۱۸۱

---

بازبینی #2
ایجاد شده 8 آوریل 2024 13:26:59 توسط ... .
به روزرسانی شده 19 مه 2024 12:54:04 توسط ... .